

Олена Башкова

Як виростити вундеркінда

Методика
Домана

КІШКА

1. Кішка – це свійський тварина. Дізнайся більше.
2. Дізнайся більше про кішок: як вони живуть, що їдять, чого бояться. Можеш показати, показати їм.
3. Як кішка вивчить, як гавкати, як муркотати, як муркотати. Можеш показати, показати їм.
4. У кішки дуже довгий хвіст. Можеш показати, показати їм.
5. Кішка любить грати з м'ячикою. Можеш показати, показати їм.
6. Кішка любить грати з м'ячикою. Можеш показати, показати їм.
7. Кішка любить грати з м'ячикою. Можеш показати, показати їм.
8. Кішка – дуже мила. Можеш показати, показати їм.
9. Кішка – дуже мила. Можеш показати, показати їм.
10. Кішка – дуже мила. Можеш показати, показати їм.
11. Кішка – дуже мила. Можеш показати, показати їм.
12. Кішка – дуже мила. Можеш показати, показати їм.

Завдання:

- Як кішка гавкає? Як кішка муркотить? Як кішка муркотить?
- Як кішка гавкає? Як кішка муркотить? Як кішка муркотить?
- Як кішка гавкає? Як кішка муркотить? Як кішка муркотить?

Дізнайся більше про кішок: як вони живуть, що їдять, чого бояться. Можеш показати, показати їм.

Олена Башкова
**ЯК ВИРОСТИТИ
ВУНДЕРКІНДА**



ОЛЕНА БАШКОВА

Дякуємо за надані фотографії і матеріали керівництву сайту
«Вундеркінд з пелюшок» www.wunderkind.kiev.ua

Як виростити вундеркінда: – К., 2022. – 60 с.

ISBN 978-966-2902-32-7

Олена Башкова – журналіст, мама двох дітей, автор багатьох робіт, присвячених проблемам дитячого виховання. Її статті публікуються і в журналах про дітей, й у все-світній мережі.

Книга «Як виростити вундеркінда» у подробицях і захоплююче розповідь вам про методику раннього розвитку відомого американського лікаря, Глена Домана, який досяг неймовірних результатів у розвитку дітей з проблемами головного мозку. На сьогодні ж його підхід, перевірений часом, користується великою популярністю у всьому світі. Витративши всього 5-10 хвилин за день, ви зможете не тільки розвинути інтелект своєї дитини, а ще й дати їй енциклопедичні знання, фотографічну пам'ять і легко навчити іноземних мов. І все це – з перших місяців життя.

Картки Домана є посібником для батьків. Не давайте їх в руки дітям!

...З Нікітою ми познайомилися на дитячому майданчику: дволітній крихітка впевнено перераховував кільця на рахівниці і робив це... англійською мовою. Але коли я помітила, що мама паличкою пише слова на піску, а малюк, весело сміючись, читає вголос, то не стрималася й запитала, як їй вдалося досягти таких вражаючих результатів. Все, як виявилось, дуже просто: методика Глена Домана, і, зверніть увагу, не в розвиваючих центрах, а вдома, з батьками...

Зміст

<i>Передмова</i>	5
<i>Користь раннього розвитку</i>	6
<i>Коли вже пізно</i>	8
<i>Глен Доман і його відкриття, що сколихнуло світ</i>	10
<i>Спортсмен чи вчений? А що, коли те й інше!</i>	15
<i>Можливості нашого мозку</i>	18
<i>Виготовляємо картки. А може, краще купити?</i>	24
<i>«Хочу все знати» чи як дати дитині енциклопедичні знання</i>	30
<i>Навчитися читати раніше, ніж говорити? Легко!</i>	41
<i>Маленький поліглот</i>	49
<i>Потоваришуємо з математикою?</i>	50
<i>Гри з картками</i>	52
<i>Щасливі діти</i>	58

Передмова

Ця історія почалася після народження мого першого сина – шість років тому. Якось прогулюючись із візочком на дитячому майданчику, я звернула увагу на хлопчика Нікіту: 2-річний крихітка впевнено перераховував кільця на рахівниці, водночас робив це англійською мовою. Але коли я помітила, що мама пише паличкою слова на піску, а малюк, весело сміючись, читає їх вголос, то не змогла стриматися, щоб не запитати, як їй вдалося домогтися таких вражаючих результатів. Все виявилось просто: методика Глена Домана, і навіть не в центрах розвитку дитини, а вдома, з батьками. Мене, як молоду маму, ця методика дуже зацікавила, тому я вирішила дізнатися про неї більше.

Знайшовши в Інтернеті потрібний мені матеріал, я взялася до роботи. За шість років прочитала немало книг лікаря Домана, а також матеріалів про нього та його методику, вивчила досвід батьків. Але, що дуже важливо, я придбала багато друзів з усього світу – таких самих мам, як я. В результаті цієї роботи у мене зібралось чимало матеріалу. Ось тоді-то й виникла ідея узагальнити отримані знання і поділитися ними з широким колом читачів. У результаті на світ з'явилася книга, яку ви тримаєте в руках.

Користь раннього розвитку

Нині батьки прагнуть дати своїм дітям усе найкраще, найнеобхідніше, а разом з тим і гарну освіту. Вони віддають своїх чад у кращі школи, наймають репетиторів, допомагають поступити до престижних вузів. А найбільш далекоглядні й просунуті батьки розуміють, що для того, аби їх дитина виросла розумною й ерудованою, починати вчити її потрібно з самого народження. Адже для цього, в крайньому випадку, є декілька причин:

Перша причина полягає в тому, що чим молодша дитина, тим краще її мозок засвоює інформацію. Задумайтеся на хвилиночку, який об'єм отриманих знань у малюка першого року життя. Коли людина приходить у цей світ, вона схожа на чистий аркуш паперу, а до свого першого дня народження знає вже так багато. Зверніть увагу, як тягнеться ваш малюк до всього нового, як жадібно вбирає все, що бачить і чує. І тільки від вас залежить, що саме буде записано в його підкірку: енциклопедичні знання чи телевізійна реклама.

Другою причиною, яка переконує, що не слід нехтувати ідеєю раннього розвитку з пелюшок є те, що мозок потребує постійного тренування, адже він росте тільки завдяки його використанню. Якщо не привчити дитину збирати й аналізувати інформацію з найніжнішого віку, то потім вона просто не захоче та й не зможе цього зробити.

Третьою причиною для раннього розвитку є шкільна програма. Річ у тім, що сьогодні першокласникові приходить ой як несолодко. Щоб поступити до першого класу, дошкільня повинне вміти й знати дуже багато. Як правило, батьки спохоплюються в останній рік перед школою. Шестилітку віддають на спеціальні курси, де їй далеко не в формі гри «втовкмачуються»

потрібні знання. Іноді такі методи назавжди відбивають у дитини бажання вчитися. Водночас ті батьки, які займаються зі своїм чадом з народження, мають зовсім інший реальний результат. Їхні діти виділяються серед однолітків широким кругозором, вмінням отримувати знання, а головне, БАЖАННЯМ вчитися всьому й скрізь.

Глен Доман казав: «Пізнання – це найбільша пригода в житті. Це найцікавіша, найважливіша і найрозвиваючіша гра у світі. Діти вірять в це і будуть вірити до тієї пори, поки ми не зуміємо переконати їх у зворотньому».

На сьогоднішній день все більше і більше батьків переконуються в необхідності раннього розвитку і використовують різноманітні методики для навчання своїх дітей. Багато з них віддають свою перевагу вченню Глена Домана. Чому? Та тому, що:

- Результативність його методики підтверджена часом.
- Методика Домана потребує мінімум часу й зусиль. Вона проста в навчанні й використанні.
- Яскраві, барвисті картки дуже подобаються дітям.
- Навчання за картками Домана – це гра, яка захоплює, це задоволення, яке отримують і вчитель, і учень.



Ця книга зовсім не посібник для амбіційних батьків, що прагнуть реалізувати у малюкові свої не втілені в життя мрії, моя мета інша. Я лиш хочу допомогти тим із вас, хто мріє бачити свою дитину талановитою, успішною і щасливою. Книга розрахована на тих, хто не вважає, що батьківський обов'язок полягає в побутових маніпуляціях, хто отримує задоволення від щоденного спілкування з дітьми.

Коли вже пізно

Світлана Г., 36 років, Дніпро.

Більше десяти років я не могла завагітніти. Тому, коли в 31 рік дізналася, що чекаю дитину, щастю моєму не було меж. Я так хотіла цього малюка! Так багато мені хотілося йому дати, розповісти, навчити. Ще вагітною я почала «займатися» зі своїм малюком: ми «відвідували» музеї, театри, «слухали» класичну музику. Я щиро вірила, що він там, у моєму лоні, все чує і бачить. Чи варто говорити, що, коли мій хлопчик народився, наші заняття стали ще інтенсивнішими: я читала йому казки, співала пісні, показувала картинки в книгах. Коли йому виповнилося п'ять місяців, я дізналася про вчення Глена Домана. Я дуже зраділа і засмутилася одночасно. Зраділа, бо тепер у мене була методика – ретельно розроблена, перевірена, результативна. А засмутилася тому, що так пізно про неї дізналася. Адже займатися за картками Домана можна було з самого народження мого синочка. І чим раніше познайомити малюка з ними, тим краще. Сьогодні моєму синові чотири роки. Ми й тепер

використовуємо ці барвисті картки в наших заняттях. Мій син значно випереджає своїх однолітків у розвитку: він читає двома мовами, рахує в межах тисячі, розв'язує математичні приклади. А головне, він має фотографічну пам'ять. Займатися з ним легко і приємно.

Чим менша дитина, тим більше інформації вона здатна засвоїти. Сам Доман писав про вік, у якому краще розпочинати навчання: «Дитина молодша п'яти років може легко вбирати величезні дози інформації. Якщо дитині менше чотирьох, це буде легше й більш ефективно. Якщо менше трьох, ще легше й значно ефективніше. А раніше двох – найлегший і найефективніший шлях».

На думку Домана, підтвержену часом і досвідом, дитина до трьох років засвоює інформацію з невірогідною швидкістю. При тому, чим більше вона її надбає у ніжному віці, тим більше збереже у більш зрілому.

Вік до трьох років є найоптимальнішим для навчання. Саме в цей період часу малюк володіє невгамовною енергією й бажанням вчитися. Тому до трьох років є можливим легко навчити дитину читати, рахувати, збирати й аналізувати інформацію і, взагалі, чому завгодно, водночас і читання не однією, а кількома мовами.

Починати займатися за методикою Домана можна, в буквальному змісті, з пелюшок.

Але в якому б віці ви не почали навчати вашого малюка, для успіху важливі два фактори: налаштування й об'єм наглядного матеріалу, що використовується у навчанні.

Глен Доман і його відкриття, що сколихнуло світ



Глен Доман – американський лікар-нейрохірург, який присвятив своє життя реабілітації дітей з серйозним ураженням центральної нервової системи. Він є основоположником методики, завдяки якій багато малюків, що відставали у розвитку, не тільки доганяли своїх однолітків, але у результаті переважали їх інтелектуально.

Помітивши такі успіхи, батьки здорових дітей стали великими прихильниками даного методу. І їх можна зрозуміти: якщо нездорові дітки показують такі вражаючі результати, то що казати про їх здорових однолітків?

Ось уже більше сімдесяти років по всій землі малюки пізнають світ за допомогою барвистих карток, підтверджуючи своїми успіхами вірність ідей лікаря Домана. В США і Європі його методика, побудована на демонстрації карток (там вони називаються flash-cards), користується величезною популярністю. В СНД про Глена Домана дізналися після падіння залізної завіси, а карткова система стала однією з найпопулярніших серед просунутих батьків.

Схематично висновки вченого можна викласти наступним чином:

- Якщо стимулювати один із органів чуття, то це приводить до різкого підсилення активності мозку в цілому.
- Фізичний розвиток прямо пов'язаний з інтелектуальним. Розвиваючи одне, розвиваємо й інше.
- Пізнавальний потенціал дітей до трьох років величезний. Тому не варто втрачати час: чим старша дитина, тим гірше вона піддається навчанню.

Доман і співробітники його інституту починали з навчання читання хворих дітей. Щоденно вони показували їм картки зі словами, які були написані крупним червоним шрифтом. Зрозуміло, що візуальний ряд супроводжується звуковим: слово не тільки показувалося, але й голосно промовлялося. Урок тривав недовго: п'ять-десять секунд. Вчені акцентували увагу на частоті повторень: показ тривав секунди, але дублювався по декілька разів на день.

Ольга Ю., 27 років, Одеса.

У моєї подруги є дочка – дуже спокійна, врівноважена дівчинка. Я завжди заздрила, дивлячись на Дашу – ось де можна використати всі мої педагогічні таланти. Вона завжди готова вчитися: що і коли б їй не запропонували – пазли, книги, розвиваючі іграшки.

Мій син зовсім інший: шустрий і рухливий, хвилини не всидить на місці. Такого, щоб чомусь навчити, спочатку треба спіймати. Ну який тут ранній розвиток?

Десь так я вважала до тих пір, доки не стала вивчати методикау Глена Домана. Завдяки їй мені вдалося зробити відкриття – моя дитина прагне до пізнання так само, як і дівчинка Даша. Просто йде іншим, своїм шляхом. Він дуже

допитливий, завжди (навіть коли не вмів добре розмовляти) ставив багато запитань. Йому, як і будь-якій іншій дитині, цікаво ВСЕ. Тільки він вчиться через рух. Ось чому нам так підійшли картки Домана: урок у 15-20 секунд здатний витримати навіть мій син. Більше того, йому навіть подобається. Соватися й нудитися він починав, коли я – мама ще без досвіду – намагалася змусити його займатися (в традиційному змісті слова) хвилин по 15-20.

Але вражає, що методика Глена Домана підходить і для Даші. Адже вона може висидіти й півгодини, а що ж говорити про 10-15 секунд!

В результаті таких уроків хворі діти швидко починали читати. І досить часто це відбувалося в тому ніжному віці, у якому їхні здорові однолітки й не задумувалися про це. Важливо, що таке досягнення не було єдиним. З раннім читанням пов'язане й інше дивне відкриття вчених: навчившись читати, хворі діти починали потроху рухатися. Продовжуючи навчання, малюки, які ще вчора відставали у фізичному розвитку, раптом «виривалися» вперед, переважаючи на 20% своїх здорових однолітків у вазі, зрості, об'ємах голови, грудної клітини. Цим Доман наглядно довів, що інтелектуальний розвиток нерозривно пов'язаний із фізичним. Розвиваючи одне, ми неминуче розвиваємо інше.

Ось чому систему, на початку розроблену для хворих дітей, дуже швидко й успішно почали використовувати і для навчання здорових.

І тут Доманом було зроблено третє – основне – його відкриття: людський потенціал величезний, і використовувати його потрібно з самого народження. Діти (як хворі, так і здорові), яким пощастило потрапити в інститут цього вченого, починали читати в два, три, чотири роки. Вони демонстрували справжні дива в розвитку математичних здібностей, а також

3 Р Б Ч С

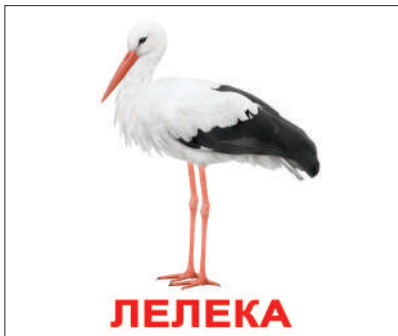
стали ерудитами. Та, найголовніше, всупереч розповсюдженій думці про те, що інтелектуали – це чахлі ботаніки, малюки з інституту Домана були прекрасно розвинуті фізично. І це не все! Діти, з якими займалися за методикою Глена Домана, були дуже творчими особистостями: талановиті музиканти, художники, оповідачі – потенціал учнів, які ще вчора відставали в розвитку, вражав своїх педагогів. Сам лікар називав їх дітьми Відродження. Він казав, що його мета – «дати дітям необмежені можливості в житті. А втілення даної мети буде визначатися тим, що вибере для себе дитина, ким вона вирішить стати, що їй припаде до душі із довгого списку цих можливостей».

1

При цьому, не дивлячись на безмежні здібності людського інтелекту, ідея раннього розвитку «працює» лише у випадку, якщо розвиток дійсно ранній. Адже навчання ефективне тільки в період росту мозку, тобто до семи років. А найактивніший темп розвитку припадає на перші три роки життя, і саме в цьому віці навчання є найбільш результативним. Адже до шести місяців мозок людини досягає 50% дорослого об'єму, а до трьох років – 80%. Таким чином, займатися з дитиною краще за все до школи, а не навпаки.

Ще вчора малюк лежав у колисці й не вмів самостійно навіть повернутися, але проходить якихось кілька місяців, і перед нами зовсім інша людина, яка не тільки рухається без сторонньої допомоги, але й здатна розуміти





можна обманути. І навіть той малюк, якого вона «нагородила» захворюванням мозку, може перегнати у розвитку своїх ровесників.



людську мову і навіть вимовляти деякі слова. Проходить ще трохи часу, і дитина говорить складними реченнями, впевнено ходить, бігає, стрибає. Але разом з тим, діти одного віку відрізняються у розвитку.

Один малюк, досягнувши року, уже непогано розмовляє, інший – і в два володіє двома-трьома простими словами. Що це? Генетика? Спадковість? Природні задатки? Звичайно, і це також. А дослід Глена Домана показує, що природу

Отже, переконавшись у тому, що найкраще «відгукуються» на навчання діти до трьох років, Доман побудував свою систему, розраховуючи саме на цю вікову групу. Звичайно, це зовсім не означає, що, коли ваш малюк переступив вказаний віковий рубіж, то йому не підходить методика Домана. Аж ніяк. Барвисті картки здатні багато розповісти і чотирьох-, і п'яти-, і шестирічним дітям. Просто процес навчання дітей до трьох років проходить набагато швидше й ефективніше.

Як і в будь-якій іншій методиці, в цій навчання відбувається від простого до складного. Тобто, спочатку дитині показують прості картки, розбиті на категорії, і подають нескладні поняття. Наприклад, протягом дня ви покажете малюкові птахів, голосно і чітко промовляючи їх назви. З часом ви ускладнюєте інформацію, яку подаєте, розповідаючи про місця їх мешкання, їх харчування, про те, чи є вони перелітними й таке інше.

Спортсмен чи вчений? А що, коли те й інше!

Христина П., 31 рік, Київ.

- А ти якось займаєшся зі своїм Богданом? – запитала я свою знайому.
- Моя дитина не розумашка. – Наталя посміхнулася.
- ???

- Ну, розумієш, книги він не любить, пазлами не цікавиться. Не те, що твій.

- А як ти з ним займаєшся? – поцікавилася я.

- Нуууу, я купила книжку, намагалася читати. А він не слухає. Ще нам подарували логічний кубик – Богдана він не зацікавив. Пазли купували – ніякого толку. Зате він дуже спортивний. Ми з чоловіком вирішили не знущатися над ним, віддамо в спортивну школу, хай розвиває те, що йому найкраще вдається. Кожному – своє. Не все можна встигнути.

Поки ми розмовляли, наші дворічні синочки активно займалися на домашньому спорткомплексі, демонструючи один одному дива акробатики. До речі,



МАЗДА

мій хлопчик «розумашка» не тільки не поступався «спортивному» Богдану, але й навіть у чомусь його випереджав.

– Наташ, ну ти що?! Як же можна казати так про свою дитину! Нерозумних дітей не буває, просто до кожного потрібен свій підхід. Зрозуміло, що твій малюк, до речі, як і мій, дуже рухливий, а це означає, що йому нецікаві ті заняття, які потребують довгої концентрації уваги. І взагалі, – тут я «завелась», осідлавши свого улюбленого «коника», –

Глен Доман казав, що фізичний розвиток напряму пов'язаний з інтелектуальним. Якщо хочеш досягти успіху в одному – розвивай і інші. Головне, що його методика дуже підходить для таких дітей, як наші з тобою – із шилом у м'якому місці.

Я дістала картки. Мій син, побачивши, що зараз почнеться його улюблений урок, швидко зістрибнув зі шведської стінки, свівся навпроти й приготувався. Богдан насторожено завмер вгорі. Тема уроку була «марки автомобілів». Я не випадково вибрала саме її, бо розуміла, що вона буде цікава будь-якому хлопчикові. Позаймавшись, я відклала картки, і ми з Наталею пішли пити чай на кухню. Коли повернулися назад, то побачили, що наші хлопчики щось захоплено розглядали. Думаю, ви здогадалися що.

– Мазда, – раптом чітко промовив

Богдан, тикнувши пальчиком у відповідну картку.

Здивуванню Наталії не було меж.

– Ну ось, – посміхнулася я, – а ти кажеш, що спортивний, а не розумашка. І спортивний, і розумашка. Так буде правильно!

Від нас Богдан пішов, обережно тримаючи набір карток (я завжди маю декілька наборів про запас, бо вважаю їх найкращим подарунком).

На думку Глена Домана, не можна нехтувати фізичним розвитком дитини на угоду інтелектуальному. І навпаки. Адже, розвиваючи одне, ми стимулюємо розвиток іншого.

В першу чергу потрібно надати маляті свободу руху. З перших днів життя не варто обмежувати його в цьому. До речі, в усьому світі давно не пеленають дітей. Навіть ті батьки, які й не чули про методику Домана.

Вчений говорив, що коли трохи допомогти маляті, то вже в перший місяць ваше чадо зможе проповзти декілька метрів за день. Здавалося б, який тут зв'язок з інтелектом, але Доман довів, що це дуже впливає на загальні здібності дитини.

Правильність висновків ученого підтверджена часом. Якщо вивчити біографію багатьох великих спортсменів минулих часів і сьогодення, то можна побачити, що більшість з них починали свої заняття спортом у віці двох-трьох років. Саме в цьому віці вони почали заняття професійним спортом. Як правило, в офіційних біографіях не розповідають, що було до того. Водночас можна впевнено припустити, що батьки, які віддали свою дитину в три роки до спортивної секції, швидше за все, з самого народження приділяли її фізичному розвитку серйозну увагу.

Багато батьків у всьому світі розуміють важливість фізичного розвитку немовляти. Ось чому останнім часом такою популярною є динамічна гімнастика, плавання і пірнання з народження (перші заняття краще проводити в присутності досвідченого інструктора).

Олеся Ю., 26 років, Торонто.

Коли народилася моя друга донька, мені спочатку було дуже нелегко все встигнути. Але потім я знайшла вихід: займаючись з молодшою гімнастикою, я попросила старшу розважати її, показуючи картки. Моя донечка з великим задоволенням взяла на себе роль учителя. Таким чином я вбивала двох зайців: розвивала молодшу фізично (і, як ви пам'ятаєте, інтелектуально), а старша закріплювала матеріал і розвивала усне мовлення. Крім того, в процесі занять я постійно доповнювала інформацію, відповідаючи на її запитання. І в результаті ми всі троє отримували величезне задоволення.

Отже, розвиваючи свою дитину, ви стимулюєте її розумові здібності. І ця теорія підтверджена успішним досвідом мільйонів батьків, які виховали своїх дітей за методикою Глена Домана.

Можливості нашого мозку

Недавно по телебаченню був репортаж із будинку пристарілих для діячів культури. Дивно, але факт: вісімдесяти-дев'яностолітні старенькі демонстрували ясність розуму й високий інтелект, недоступні багатьом молодим людям. Секрет розкрився відразу ж: ці люди і досі щоденно тренують свій мозок: читають, пишуть книги і таке інше. Я мимоволі порівняла їх зі своїми знайомими людьми похилого віку. Відкриття, зроблене мною, було невтішним: прикро, але з віком мозок старіє, трухлявіє, як і все тіло, якщо його не тренувати.

Таким чином, постійне отримування знань, безперервна інтелектуальна діяльність – запорука нашого довголіття. І починати тренувати розумові здібності потрібно з самого народження. Протягом дорослішання дитини, їй буде все важче і важче отримувати нові знання. А ще, з віком у неї виникає все більше і більше приводів для того, щоб нехтувати навчанням: друзі, вулиця, телебачення – все це не найкращі спільники батьків у справі інтелектуального розвитку. Вік до трьох років – найоптимальніший час, коли малюк не тільки відкритий до нової інформації, але й прагне її отримати. Не пропустіть цей момент, потім наганяти буде дуже непросто. Водночас дитина, з якою займалися з самого раннього віку, не тільки володіє широким кругозором, але й зникає до отримування знань, і потім вже сама, без допомоги батьків, вивчає енциклопедії, прагнучи дізнатися щось нове.

Деякі батьки необачно вважають, що не варто «засмічувати» мозок малюка непотрібними йому знаннями, адже прийде час і в школі навчать усьому. Однак середню освіту не дарма назвали середньою. Справа в тому, що в школі дитина отримує ту кількість знань, котрих не вистачає для того, щоб вважатися ерудованою людиною. Навіть для вступу до вузу цих знань тепер недостатньо. Ось тому батьки змушені звертатися за допомогою до репетиторів, чії послуги обходяться недешево. А цього ж можна уникнути, якщо приділити всього декілька хвилин на день своєму поки що крихітному чаду. Дотримуючись цієї нехитрої поради, ви навчите дитину здобувати інформацію, зможете привити їй прагнення до самостійного отримання знань.

Водночас, думаю, не зовсім правильно буде займатися з піврічним малюком за допомогою енциклопедії. Навіть дитячої. Багато картинок (нехай і крупних) на одній сторінці розсіює увагу дитини. Засвоїти матеріал таким чином нереально. Та й багато інформації на початку дитина запам'ятати не зможе.

Ось чому в усьому світі такі популярні картки Домана. З їх допомогою діти легко засвоюють будь-яку інформацію, демонструючи дива ерудиції.

Але найголовніше те, що дитина отримує задоволення від цих занять.

Маленькі діти запам'ятовують інформацію з такою швидкістю, що вражає нашу уяву. Потрібно тільки задати тон, направити дитину – і далі вона буде навчатися всьому і скрізь самостійно.

Результатом багаторічних досліджень Глена Домана стало вражаюче відкриття:

Варто повідомити дитині факти – і вона сама буде знаходити ті правила, яким вони підкоряються.

Така дивовижна природа людського мозку: отримавши декілька розрізаних, на перший погляд, відомостей, наш мозок починає обробляти їх, виявляючи закономірність. При тому, чим вищий інтелект, тим краще відбувається цей процес. Певно, не одній людині до Ньютона упало на голову яблуко, але тільки він зміг завдяки цій події відкрити закон всесвітнього тяжіння. Звичайно, адже Ньютон був генієм. Але Доман стверджує, що в усіх нас закладена природа геніальності. Ми всі приходимо в цей світ з приблизно однаковими можливостями і здібностями. Лише одні із нас використовують свої задатки, а інші – ні. Завдання люблячих батьків якраз і полягає в тому, щоб допомогти реалізувати закладені в малюкові таланти. І тут час грає не на вашому боці: чим старша дитина, тим глибше «ховаються» її здібності, тим повільніше засвоює вона інформацію, тим менше прагне до отримання її. Ось чому займатися з дитиною потрібно буквально з самого її народження.

Дитина дізнається за перші три роки життя більше фактів, ніж за все життя, що залишилося. І тут вже від батьків залежить, що і в якій кількості засвоїть їхнє чадо.

Нам досить часто доводилося чути фразу, що вчені, наче малі діти. Цей вираз абсолютно правдивий: і тих, і інших об'єднує одна спільна риса – нестримна жага знань, допитливість, що штовхають їх на нові відкриття. Задовольнити цю жагу нереально, адже інформація невичерпна, але «підгодувати» інтелект під силу для кожного з батьків. Скористайтеся своєю можливістю!

Водночас не варто допускати перекосу в якийсь один бік. Ми розвиваємо саме ШИРОКИЙ кругозір малюка, тобто даємо йому інформацію з різноманітних сфер людського життя.

Саша – дивовижний хлопчик, не такий, як усі. У нього є одна, але справжня пристрасть – техніка. В п'ять років він налаштовує любі гаджети, що потрапляють до рук, володіє ВСІМА опціями у стільниковому телефоні. В цьому не було б нічого поганого, якби не одне «але»: Сашико абсолютно не володіє іншим «матеріалом». Мама зітхає: «Він не гуманітарій». На жаль, останнім часом батьки стали ділити дітей на «гуманітаріїв» і «технарів» ще з пелюшок.

Інший приклад: Ваня – стовідсотковий «гуманітарій». В дитячому садку отримав прізвисько «професор». Він знає все про акул, тюленів, космос і таке інше. Мама пишається: «Це тому, що ми йому кожен день читаємо енциклопедії. Казки він переріс». І це в п'ять років! В результаті для хлопчика уже в такому юному віці заклався чудовий світ художньої літератури.

А малюкам же цікаво ВСЕ, просто щось – у більшій, а щось – у меншій мірі. Ось чому так важливо, щоб у заняттях із дитиною ви використовували картки із найрізноманітніших категорій: «Транспорт» і «Шедеври



ДАЛІ. ПОСТІЙНІСТЬ ПАМ'ЯТІ

художників», «Природа» і «Визначні пам'ятки світу».

Розпочавши займатися за методикою Глена Домана, вам потрібно бути готовими до того, що швидкість, з якою ваш малюк буде запам'ятовувати факти, виявиться блискавичною. Ось чому дуже важливо наперед запитися величезною кількістю карток. Дитина повинна щоденно отримувати нову інформацію. Більше того, коли її багато, то це цікаво й вам, отже, ви дотримуетесь

одного з основних правил навчання за Доманом: ПРОЦЕС ПІЗНАННЯ ПОВИНЕН ПРИНОСИТИ ЗАДОВОЛЕННЯ І ДИТИНІ, І ТОМУ З ЇЇ БАТЬКІВ, ЩО З НЕЮ ЗАЙМАЄТЬСЯ.

І коли ви самі побачите, як розширюється кругозір вашого малюка, відчуєте його радість від навчання й бажання займатися, то самі захочете дати йому більше й більше інформації. Не бійтеся цього вашого бажання, воно абсолютно природне. Тому комплект карток для навчання постійно повинен оновлюватися. Але не розчаруйтеся, якщо раптом ваш малюк засвоїв не весь матеріал. У будь-якому випадку навіть 50% від декількох тисяч фактів, з якими ви його познайомите, це значно краще, ніж 0% від нічого. Швидше за все ваша дитина запам'ятає всі 100% інформації, яку ви подасте. Адже доведено, що заняття за методикою Домана формують у дітей фотографічну пам'ять, а опісля їм достатньо просто глянути на картинку, і вона відразу міцно відіб'ється у підкірці.

Перед тим як приступити до занять, вам потрібно ретельно продумати власну поведінку, а також навчальний матеріал, який ви будете використовувати. Глен Доман рекомендував організувати процес із максимальною точністю. Візьму на себе сміливість посперечатися з метром. На мою думку, все залежить від того, до якого типу особистості належить батько чи мати, які займаються з дитиною. А це значить, що одні з них впевнено почувають себе тільки тоді, коли все розпланують, вироблять лінію поведінки й беззаперечно дотримуються її. Для інших вузькі рамки будь-якої методики абсолютно не прийнятні. Але головним у процесі навчання є взаємне задоволення від занять. Якщо ж ваша творча натура не сприймає вираховування секунд, витрачених на демонстрацію карток, не рахуйте їх.

Метою цієї книги є знайомство з методикою Глена Домана, тому я буду дотримуватися його рекомендацій. Але це зовсім не означає, що вам забороняється експериментувати, вносити щось своє чи використовувати картки на свій розсуд. Можливо, ваша вільна інтерпретація методики Домана і не дасть тих вражаючих результатів, яких ви домоглися б, точно дотримуючись усіх його порад, але в будь-якому випадку ви досянете значно більше, аніж не займаючись з дитиною зовсім.

Як би там не було, але виконання програми має бути регулярним і веселим. Під регулярністю потрібно розуміти щоденні заняття по декілька разів на день.



Водночас не буде ніякої шкоди від того, що іноді вам прийдеться зробити перерву на декілька днів. Єдине, що не варто робити це часто.

Однак, якщо ви відчуваєте, що не здатні зараз з будь-якої причини займатися зі своїм малюком, то варто відкласти навчання на декілька тижнів чи навіть місяців. Це краще, ніж займатися уривками. Процес навчання повинен приносити радість. Якщо ж робити це через силу, то дитина неминуче відчує фальш і роздратування. Шкоди від таких занять значно більше, аніж користі.

Виготовляємо картки. А може, краще купити?

Картки, які використовуються для навчання дитини за методикою Глена Домана, дуже прості. Водночас вони є результатом багаторічного досвіду роботи фахівців у сфері розвитку дитячого мозку. Вперше побачивши цей матеріал, я трохи здивувалася. І що ж тут такого незвичного? Адже все геніальне дуже просте. І «карткова система», розроблена Гленом Доманом і його колегами, дійсно працює. Головний секрет успіху полягає в тому, що матеріали для навчання враховують і основні функції мозку, і недорозвинутість дитячого зорового апарату. Картки можна виготовити із звичайного білого картону. Головна умова, щоб картинка була велика, чітка і яскрава, щоб ваш малюк, дивлячись на неї, не мав ніяких труднощів і отримував справжнє задоволення.

Перше відкриття, яке роблять батьки, розпочавши займатися за методикою Домана, – це те, що вони народили геніальних дітей. Інакше як пояснити той факт, що малюки засвоюють інформацію з вражаючою швидкістю? Тому будьте готові до того, що карток вам знадобиться дуже багато.

При тому інформація, яку ви подаєте своєму малюку, завжди повинна бути новою, а це означає, що і картки мають постійно обновлятися. Ви маєте бути готові до безперервного руху вперед, тому завчасно назбирайте побільше матеріалу. Якщо ви цього не зробите, то почнете відставати від свого малюка. Це означає, що він засвоїть поданий матеріал, а у вас не буде нового. В такому випадку дитина неминуче втратить інтерес до занять. Звичайно, ви можете спробувати повернутися до вже вивчених карток. Але майте на увазі – діти цього не люблять і дуже швидко почнуть нудитися. Якщо у вас раптом закінчилися картки, краще зробити перерву й підготувати нові.

І ще одне: картки варто готувати заздалегідь. У цьому випадку процес виготовлення принесе вам багато приємних хвилин. А ось коли ви візьметеся за роботу в останню хвилину, то нічого, крім роздратування, це не принесе.

Процес виготовлення карток зовсім не складний і під силу кожному. Для цього лиш потрібно мати наступні матеріали:

- фотографії
- малюнки
- канцелярський клей
- білий картон
- червоний маркер
- ножиці.



Не варто забувати, що в часи зародження методики Глена Домана не було комп'ютерів, Інтернету, фотошопу і такого іншого. Тодішнім батькам приходилося вишукувати, вирізати із журналів, фотографувати різні предмети для того, щоб в результаті вийшов високоякісний методичний матеріал. Сьогодні все інакше. На допомогу нам прийшло різноманітне технічне обладнання.

В Інтернеті можна знайти практично будь-яке зображення, особливо якщо знаєш, де шукати.

Коли я починала займатися з першою дитиною, знайти готові картки було неможливо. Тому я була змушена виготовляти їх самостійно.

Чого не зробиш для улюбленого чада! На виставку мої творіння навряд чи взяли б, але нам вони послугували вірно, за що ми їм дуже вдячні.

Не можу передати ту радість, яку я пережила, коли під час другої вагітності наштовхнулася у магазині на готові картки! Звичайно, я їх відразу ж придбала.

Не важливо, чи ви вирішили озброїтися клеєм і ножицями, чи підете в магазин, але дуже важливо, щоб картки були правильними. Адже згідно з доманівським ученням картки повинні відповідати наступним вимогам:

- **картка повинна бути велика й чиста;**
- **на картинці зображений лише один об'єкт;**
- **чітко видно всі деталі зображеного об'єкта;**
- **у об'єкта є певна назва;**
- **картинка повинна бути на білому фоні.**



Не завжди вдається виконати останнє правило, особливо для категорій «Природа», «Космос», «Спорт», «Архітектура». Не страшно. Дуже важливо зрозуміло відобразити об'єкт чи поняття, ніж виконати правило «білого фону».

На жаль, не всі картки, що є у продажу, відповідають вимогам ученню Домана. Тому не варто купувати абиякі тільки через те, що ви натрапили на них. Обов'язково зверніть увагу, щоб вибрані вами картки були відповідного розміру, кольору, якості. Вони повинні бути достатньо великими. Доман пропонує робити картки 28 на 28 см. Але тут нас будуть очікувати деякі труднощі: по-перше, картону такого формату не буває у продажу. По-друге, для карток такого формату й картинки мають бути досить великими, а таких не завжди вдається знайти і роздрукувати у належній якості. Знаходити великі листи картону й вирізати з них потрібний розмір картки – робота трудомістка, і може відбити у батьків бажання продовжувати займатися за методикою Домана. Тому варто трохи спростити створення посібників і підбирати формат картки, доступний для придбання у магазинах, але ж не дуже маленький. Тим більше, що від самого початку методика Домана була призначена для відстаючих дітей, а ми маємо справу зі здоровими й допитливими



САЛАТОВИЙ



МЕТЕЛИК



ІРИС



АПЕЛЬСИН

малюками. Я раджу орієнтуватися на розмір 16 на 19 см. Він зручний для розташування картинки і залишає достатньо місця для підпису крупним шрифтом. Готові картки, котрі я багато разів купувала своїй дитині, були виконані саме в такому форматі.

Надпис під картинкою має бути зроблений крупним червоним шрифтом.

Картки використовуватимуться багаторазово, тому дуже важливо, щоб картон, із якого вони виготовляються, був якісним. Виробники готових карток, котрі себе поважають, використовують виключно щільний крейдований картон. Щоб картки не потерлися, їх можна заламінувати.

Не варто казати про те, що картки повинні бути розбиті на категорії – адже це основна вимога до занять за методикою Глена Домана. Наприклад, фрукти, овочі, свійські тварини, дикі тварини, птахи, риби, комахи, транспорт, природа, квіти і таке інше. В будь-якому випадку кожна категорія мусить нараховувати не менше десяти карток. Максимуму немає! Навпаки, чим більше інформації ви знайдете, тим ширший буде кругозір вашого малюка.

Тому якщо ви вирішите самостійно виготовити картки – запасіться терпінням: кількість їх може бути безмежною, як і всі ті поняття, з котрими ви хочете познайомити свого малюка.

Правильна картка повинна мати чітке, яскраве зображення. На картці обов'язково мусить бути назва зображеного на ній предмета з лицьового боку, щоб малюк одночасно засвоював інформацію й учився читати.



ТАЇЛАНД



ПАРАСОЛЬКА



УКРАЇНА



КУЛЬБАБА

«Хочу все знати» чи як дати дитині енциклопедичні знання

Катерина Ю., 23 роки, Харків.

Завагітніла я відразу після школи. Батько моєї крихітки покинув мене, як тільки про це дізнався. Але я знайшла в собі сили, щоб поступити в інститут. Мабуть, це був найтяжчий період у моєму житті: ми жили удвох з мамою, вона мені дуже допомагала, але стипендії не вистачало навіть на підгузки. Щоб хоч якось зводити кінці з кінцями, я почала підробляти: писала на замовлення дипломи, курсові, контрольні. Часу не вистачало ні на що. Гуляти з донечкою я намагалася чим далі від дитячого майданчика, бо розуміла, що моя доня дуже відрізняється від своїх однолітків: вона не гралася «в ладу-сі», не махала «па-па» і зовсім не могла похвалитися якими-небудь навичками. А коли ж мені було її чомусь учити? Відчуття вини стало моїм постійним супутником. Тоді я думала, що назавжди. Але одного разу в Інтернеті я прочитала статтю про методуку Глена Домана. Я відразу купилась на те, що вона не вимагала від батьків великої кількості часу. Виготовляти картки мені було ніколи, тому я замовила готові. І тепер, під час своїх коротких перерв у роботі, я демонструвала їх своїй донечці. Дуже швидко я помітила перші результати. З тих пір мені більше не хотілося ховатися від матусь, навпаки, шукала з ними зустрічі, бо мене розпирала гордощі, мені хотілося всім продемонструвати успіхи своєї дівчинки. Адже зараз вона була дуже кмітливою й ерудованою на дитячому майданчику. Сьогодні їй п'ять років, і вона найрозумніша в дитячому садочку. Якось незбагненно, але ця історія дала мені сили, надихнула на власні подвиги. Я змогла закінчити інститут з «червоним»

*дипломом, влаштуватися на гарну роботу.
Тепер я знаю – у мене все вийде!*

Отже, у вас є картки, а це означає, що можна сміливо приступати до занять. Починати слід із вибору категорії для першої демонстрації. Тему виберіть самостійно, враховуючи інтереси вашого малюка. Після того, як категорія вибрана, підпишіть кожну картку простим олівцем зі зворотнього боку так само, як вона підписана з лицьового. Зробити це потрібно для того, щоб не витрачати часу при демонстрації картинок, швидко промовляючи назви зображених предметів.

Знайомство з картками має бути радісним, емоційно прикрашеним, у дитини раз і назавжди мусить закріпитися у свідомості, що показ матеріалу є свято. Наприклад, для знайомства з навколишнім світом ви вибрали картки із зображеними на них транспортними засобами (хлопчики обожують ці картинки). Сядьте зручно навпроти дитини (або посадіть її на коліна) і з радісним вигуком: «Зараз ми з тобою будемо дивитися цей чудовий транспорт!» розпочніть показ.

Відстань між картою і дитиною повинна бути приблизно 35 сантиметрів. У демонстрації наглядного матеріалу важливою є швидкість, з якою ви це





робіте. Щоб не надокучити малюку, пока-
зуйте картки дуже швидко. Все заняття три-
ває 10-15 секунд. П'ять карток по 1-2 секун-
ди на кожну і п'ять секунд на перекладання.
Спочатку ви повинні промовляти, що «цей
вид транспорту називається мотоцикл», далі
можна просто говорити «мотоцикл».

Після заняття не забудьте перемішати
картки: послідовність картинок кожного
разу мусить бути новою.

Заняття – це ласощі, солодка цукерка.

Дитина повинна чекати його, радіти йому. Ось тому дуже важливо не перестаратися у своєму прагненні дати їй нові знання. Навіть якщо малюк не наситився і хоче ще, потрібно обов'язково робити перерву між демонстраціями. Тривалість «перерви» повинна бути не меншою, ніж півгодини. Водночас займатися потрібно протягом усього дня. Зробити це неважко: навіть дуже завантажена мати завжди зможе виділити декілька хвилин на день для свого малюка.

Першого дня ви будете демонструвати три різні категорії, кожна з яких має по десять карток. Отже, десять карток по одній-дві секунди. Плюс десять секунд на їх перекладання. Таким чином, час, витрачений на одне заняття, не буде перевищувати тридцяти секунд. Якщо десять карток для дитини багато, розпочніть демонстрацію з п'яти. Головне, щоб малюк протягом заняття утримував увагу. Кожну категорію демонструють не менше трьох разів на день. У підсумку на день виходить 9 занять (три категорії по три заняття). Це – мінімум, якщо хочете більше, можна й більше. Але на 9 занять

ви витратите трохи більше 4,5 хвилин. Поступово ви будете додавати комплекти карток із інших категорій. Робити це потрібно до тих пір, поки загальна кількість категорій не досягне дванадцяти. Як і раніше кожен категорію демонструють не менше трьох разів. Не важко порахувати, що коли на демонстрацію трьох категорій ви витрачаєте 4,5 хвилини, то на дванадцять категорій вам потрібно буде біля вісімнадцяти хвилин на день (максимум). Погодьтеся, виділити їх завжди можна навіть при найщільнішому графіку. Тим більше, що за такий короткий час ви зможете ознайомити свого малюка зі ста двадцятьма поняттями!

Так ви будете займатися перші десять днів. Потім ви почнете замінювати кожен день одну стару картку на нову. Після того, як вичерпаєте запас нових карток, замініть категорію повністю. Доман писав, що дана кількість карток – це мінімум, а максимум – безмежний. Водночас він додавав, що обмеження стосуються не тільки і не стільки самої дитини, скільки її батьків, адже саме на них лягає важкий тягар пошуку нових картинок і виготовлення нових карток. Але нинішнім батькам пощастило значно більше, ніж сучасникам Глена Домана. Адже у них є можливість придбати нові картки, котрі, до того ж, будуть відповідати всім основним вимогам методики відомого американського вченого.

Методика Домана здається особливо привабливою ще й тому, що він не встановлює жорстких рамок навчального процесу. Автор пропонує батькам орієнтуватися на дитину, йти за нею. Ви повинні самостійно визначати час показу нової картки і період, через який її потрібно буде замінити. Доман виводить лиш середній показник (тридцять занять на кожен картку), ви ж можете збільшити чи зменшити число демонстрацій кожної картки. Уже через декілька місяців ви побачите, що дитина засвоює інформацію

дуже швидко і тридцять занять на картку – це дуже багато. Ми вже не раз говорили, що діти до трьох років дуже легко навчаються. І навіть цей натуральний природний процес можна прискорити в рази, вибравши правильний спосіб подачі інформації.



ОСТРІВ

ОСТРІВ

1. Острів – це частина суші з усіх сторін оточена водою.
2. Острови відрізняються від материка тільки розмірами.
3. Острови бувають на річках і озерах, у морях та океанах.
4. Найбільший острів – Гренландія.
5. Групи островів, розташованих поруч, називаються архіпелагами.
6. Острів, на якому не живуть люди, називається безлюдним.
7. Величезний острів на величезній планеті Земля, що витинається над водою.
8. Різкою називають крайню точку острова.
9. Різкобілими островами, в свою чергу, називають Мальдіви. Сейшельські острови та Маршери.

Завдання:

- Як та авіакомпанія, у яку подорожуватимете жити на острові? Яким транспортом можна дістатися до острова? Як острівці не вмиють? Згадайте на ваші слухи.
- Чи знаєте ви щось про острови? (Острови Адріатика, «Тисячний острів».)
- **Вірлий заголовок:**
Він розповідає про острів –
Висить над морем і туманом,
Висить, куди не сходить
У культурну ніч зморбок (Острів)
(Літературна гра «Острів») (Літературна гра «Острів»)

Пройде всього три місяці після початку занять, і ви будете витратити на демонстрації однієї картки всього п'ять днів (тобто ви покажете її тільки 15 разів). Коли ж врахувати, що час показу, як і раніше, буде тривати одну-дві секунди, то впевнено можна сказати про вашого малюка, що «схоплює все на льоту».

Але й це не все. Через деякий час ви переконливо зрозумієте: достатньо показати картку всього один чи два рази, і дитина запам'ятає, що на ній зображено.

Якщо ж вам важко охопити всі ці премудрості – киньте їх. Пам'ятайте, Глен Доман розробив свою методику перш за все для хворих дітей. У заняттях же зі здоровими – можна довіритися власній інтуїції і орієнтуватися на дитину: займайтеся так часто і з такою тривалістю, а також у такій послідовності, які зручні вам і вашому чаду. Головне, щоб це обом було приємно!

Забігаючи вперед, скажу, що після того, як у вас накопичиться матеріал із тисячі карток, це зовсім не буде означати, що навчання завершено. Ні. Це означає, що прийшов час перейти на інший, трохи вищий його ступінь.

Справа в тому, що настане момент (і дуже швидко), коли вашому малюку буде мало тої інформації, що ви йому даєте. Прийдеться озброїтися енциклопедією і почати шукати факти про ті об'єкти, які дитина вже знає. Кожна категорія знайомить дитину із загальними поняттями у якій-небудь сфері, але у віці двох-трьох років цього вже недостатньо. У цьому періоді життя діти страшенно допитливі, тому треба буде працювати на випередження, поглиблюючи отримані знання.

Наприклад, на певному етапі навчання дитина отримує первинну інформацію про те, що острів – це частина суші, з усіх сторін оточена водою. Тепер прийшов час дізнатися, що острови бувають великі і маленькі, а також, що таке населені і безлюдні острови, назви найвідоміших із них, про вулканічне походження деяких островів і таке інше. Таким чином, поступово кругозір дитини розширюється, вона починає володіти все більшим і більшим об'ємом інформації.

А тепер уявіть, що всі ці факти ви подаєте лише за допомогою однієї картки.

Пам'ятаєте, ми говорили про те, що назви картинок зі зворотнього боку потрібно підписувати простим олівцем. Чому олівцем? Просто тепер ви можете витерти свій запис і зробити новий: напишіть на кожній картці кілька цікавих фактів про ті об'єкти, що ви демонструєте малюку. Водночас ви здивуєтеся побачивши, що чим більше знань ви йому даєте, тим більше він їх засвоює.

Якщо ви використовуєте готові картки, то, купуючи їх, подивіться на зворотній бік. Важливо, щоб там були цікаві факти або місце для ваших записів.

Якщо ж картка маленька чи на зворотньому боці розташований надпис або картинка, то вам нікуди буде записати факти, а це означає, що на заняттях ви будете витратити дуже багато часу на їх придумування і згадування, і дитина просто втратить інтерес до уроку.

Не варто перевантажувати дитину інформацією. Для початку подайте малюкові не більше п'яти фактів. Наприклад:



Картка Лев.

Факт перший. Лев – дика тварина.

Факт другий. Лев – хижа тварина.

Факт третій. Лев проживає в Африці.

Факт четвертий. У лева пишна грива.

Факт п'ятий. Лева часто називають «царем звірів».

В міру засвоєння дитиною цих фактів, додавайте нові, поглиблюючи знання малюка про той чи інший об'єкт.

За одне заняття варто читати один факт із кожної картки. Загальна кількість

категорій і карток протягом заняття залежить від дитини. Комуś достатньо п'яти карток із однієї категорії, іншому мало і трьох категорій по десять карток. Головне, закінчити урок раніше, ніж дитина втратить інтерес до нього.

Як і раніше, на кожну категорію відводимо по три повторення на день.

Складно? Ні. Насправді все дуже просто. Наприклад, ви берете старі картки про домашніх тварин і на кожну картку придумуєте п'ять фактів. Але на занятті використовуєте лиш один із них:

Тобто:

Корова.

Корова дає людям молоко.

Кінь.

Кінь їсть овес.

Вівця.

Шерсть вівці використовується для виготовлення теплого одягу.

Кішка.

Кішка вміє бачити вночі.

Собака.

Собаки бувають мисливські, службові й декоративні.

Це заняття займе у вас не більше 10-15 секунд.

Наступного дня ви покажете ті ж картинки, читаєте старі факти й додаєте нові. Як завжди три повтори за день на кожний факт. Збільшуйте не тривалість заняття, а їх кількість. На засвоєння усіх фактів у вас піде всього лиш п'ять днів. Три повтори протягом п'яти днів. Отже, кожний факт ваш малюк почує п'ятнадцять разів.

Через п'ять днів ви можете починати видаляти старі надписи, змінюючи їх новими. Зауважте, що потрібно змінити всі п'ять фактів відразу. Тобто ви



демонструєте усі ті ж картки, але просто даєте дитині нову інформацію про вже знайомі для неї об'єкти.



Хоч Глен Доман був новатором, але він не придумав нічого нового. І як це може бути? А дуже просто. Справа в тому, що незалежно від того, чи ви є прихильником його методики, або якоїсь іншої, чи взагалі ніякої, кінцева мета будь-якого навчання – дати дитині знання. Різниця лиш у способі. Звичайно, читання енциклопедій, підручників і навчальних книг – це чудово. Тільки все це підходить старшим дітям. Тим же, кому виповнилося ледве рік або навіть менше, навряд чи підійде даний спосіб навчання. А ось методика Глена Домана, заснована на демонстрації яскравих і барвистих карток, буде дуже доречною. Особливо, якщо дотримуватися основної рекомендації відомого американського ученого (пам'ятаєте?) – показувати кожну картку не більше однієї-двох секунд.

Якщо ви боїтеся заплутатися в усіх цих премудростях (хоча тут немає нічого складного), то радимо йти за велінням свого серця: просто демонструйте протягом дня набори карток, поступово ускладнюючи інформацію, яку подаєте дитині, й мета обов'язково буде досягнута.

Якщо ви боїтеся заплутатися в усіх цих премудростях (хоча тут немає нічого складного), то радимо йти за велінням свого серця: просто демонструйте протягом дня набори карток, поступово ускладнюючи інформацію, яку подаєте дитині, й мета обов'язково буде досягнута.

Насправді, доманівська програма дуже проста у використанні і завдяки мінімуму часу, який вимагається від батьків – дуже популярна.

Адже що й казати, в наш стрімкий вік ми, на жаль, маємо не так вже й багато часу для занять з дитиною.

Вибираючи матеріал для карток, треба керуватися наступним правилом: «Немає безкорисної інформації». Річ у тому, що досить часто батьки, прагнучи задовольнити свої амбіції, починають процес навчання з якихось складних категорій, нехтуючи простими. Ну, справді, кого здивує дворічний малюк, який розрізняє кольори і форми, а ось якщо дитина у два роки знає назви планет – це предмет для гордості мами чи тата.

Орлетт, 34 роки, Франція.

Одного разу я познайомилася з жінкою, котра розповіла, що її п'ятирічний син знає назви материків, вміє рахувати до мільйона і знає планети Сонячної системи. В процесі спілкування з хлопчиком я переконалася у правдивості її слів, але ... виявилось, що малюк плутає такі поняття, як фрукти і овочі, а також не завжди правильно називає форми. А категорії ці знайомі будь-якому дворічці, навіть якщо з ним і не займались за якоюсь особливою методикою.

«Картковий» метод гарний тим, що за дуже короткий час дозволяє засвоїти максимум різноманітної інформації. Іти ж потрібно від простого до складного. Розпочніть із демонстрації карток за кольором і формою, поступово рухаючись, наприклад, до шедеврів художників.





**РУБЕНС.
ПІРЛЯНДА З ФРУКТІВ**

Коли я кажу про те, що та чи інша категорія є складною, то маю на увазі її складність для батьків. Бо саме вам потрібно буде вишукувати факти про картини, пам'ятники архітектури і таке інше. Що ж до вашого малюка, то для нього якраз немає ніяких труднощів у засвоєнні матеріалу: йому цікаво все – і фігура квадрат, і «Чорний квадрат» Малевича. Дитина відкрита для БУДЬ-ЯКОЇ інформації, котру ви їй зумієте дати.

Які ж категорії вибрати для початку?

Та які хочете. Непотрібних знань не буває. Та придумувати велосипед вам не прийдеться – все давно придумано не нами: форми, кольори, тварини, фрукти, овочі – можна розпочати з цього. Врешті, якщо ви бачите, що малюку цікаві й інші картки: музичні інструменти, комахи, квіти, риби, динозаври – почніть з них.

Серед знайомих мені людей я вважаюся інтелектуалом – людиною, котра багато знає і прагне отримувати нову інформацію. Але коли я почала займатися зі своїм маленьким сином, то зрозуміла, що нічого не знаю. Маленький тест: придумайте нашвидку п'ять цікавих фактів про ... жирафа. Ну, як? Що ви знаєте про цю дику тварину, крім того, що вона дуже висока і живе в Африці? Знаєте, що вік жирафа можна визначити за кольором плям на шкірі? А що у жирафа чорний язик довжиною в півметра? А що незважаючи на довгу шию, жираф не може дотягнутися до землі і йому приходится ставати на коліна чи широко розставляти ноги? Що жирафи не вміють позіхати і сплять всього годину на день, а решту часу – їдять?

Все це, а також багато інших цікавих фактів мені прийшлося вишукувати в тенетах всесвітньої павутини для занять зі своєю дитиною.

Але не варто замикатися тільки на картках. Процес пізнання набагато ширший: розповідайте малюкові про все навколишнє і вдома, і на прогулянці, і в транспорті, і в гостях. Поїздка на море, на дачу, в гори – все це не є приводом для перерви в заняттях.

Водночас зрозуміло, що інформації набагато більше, ніж та, яка навколо нас. І коли про овочі (та й то не про всі) ви ще можете розказати, використовуючи продукти із холодильника, то при вивченні тварин без карток вам не обійтись.



Навчитися читати раніше, ніж говорити? Легко!

Навчити дитину читати дуже легко. І чим вона молодша, тим легше це зробити. Але тільки в одному випадку: якщо вчити малюка читати не букви і склади, а слова повністю. Адже як відбувається навчання читання за «шкільною»

програмою? Із всього різноманіття прекрасних і знайомих дитині слів виокремлюються окремі букви-звуки. Водночас спочатку їх буквально втовмачують дитині в голову, а потім починають вчити знову складати. І складати не в слова, а в незрозумілі для малюка склади. І вже потім складаються в слова. Відкриття, зроблене Доманом, просте, як і все геніальне: навчання читанню відбувається значно швидше й ефективніше, якщо вчити дитину читати відразу ціле слово. Адже малюк поняття не має про те, що слово складається із букв. Для нього буква – це малозрозуміла абстракція, дивний значок – і не більше того. Тоді як слова супроводжують його з народження. Вони близькі й зрозумілі вашій дитині. Тому простіше навчити її спочатку читати слова, а потім пояснити, що вони складаються із букв і звуків. Ось чому згідно з методикою Глена Домана, вивчення алфавіту є останнім, завершальним етапом навчання читанню.

Отже, для того, щоб навчити дитину читати, необхідно заготовити картками зі словами. Кількість карток не обмежується, але має бути не менше вісімдесяти. На картках потрібно великими червоними літерами написати різноманітні слова. Доман каже, що картки повинні бути 15 см у висоту й 60 см у довжину. Букви мають бути розміром 12x10 см з відстанню біля одного сантиметра між ними. Слова варто писати червоним фломастером і друкованими літерами. Але не треба забувати, що ця методика була розроблена для хворих дітей і зі слабким зором водночас. Думається, що, займаючись зі здоровими малюками, немає необхідності використовувати такі величезні картки. А ще такі великі літери будуть відволікати увагу дитини. Тому я б порекомендувала все-таки зменшити розмір карток і шрифту відповідно. Тільки не перестарайтеся: у будь-якому випадку букви мають бути не менше 3-5 см, а сама картка зі словом – не менше 10 на 20 см.

На першому етапі навчання вам буде достатньо двадцяти карток з основними словами, такими як «мама», «тато» і таке інше. Вони повинні бути зрозумілими й знайомими дитині. Це можуть бути імена членів сім'ї, родичів, назви тварин, улюблених іграшки, занять і все решта. Для початку потрібно брати прості слова, що складаються з трьох-чотирьох букв.

У перший день демонструйте малюку всього лиш п'ять карток. Ви просто показуєте слово «МАМА» й чітко промовляєте: «Тут написано слово мама». На демонстрацію однієї картки ви відводите лиш одну-дві секунди. Так ви покажете всі п'ять карток. Потім поцілуєте свого малюка і скажіть, як ви його любите.

В перший день варто провести три таких заняття. Перерва між ними повинна бути більшою, ніж півгодини.

Другого дня ви повторюєте заняття першого дня в такому ж об'ємі, а також

МАМА

ТАТО

додаєте ще одну групу карток із п'яти штук. Загальна кількість занять, таким чином, другого дня дорівнює шести по 10-15 секунд кожне.

Третього дня ви додаєте ще п'ять карток з п'ятьма словами. Кожен набір демонструється по три рази на день.

Отже, уже четвертого дня ви задієте всі картки.

Таким чином, загальна кількість занять дорівнюватиме 12 (три рази в день на кожні п'ять карток). Проста арифметика: щоб навчити вашого малюка читати, ви будете витратити 2-3 хвилини на день.

Після того, коли дитина засвоїть прості слова із трьох-чотирьох букв, завдання варто ускладнити.

На другому етапі навчання ви поступово додаєте до двадцяти наявних карток ще двадцять нових, трохи складніших слів. Складними ці слова є лиш за кількістю букв, але не за значенням. Не варто намагатися за допомогою однієї справи вирішити відразу два завдання: навчити дитину читати і познайомити її з новими поняттями. Для навчання читанню потрібно використовувати знайомі дитині слова. Такі як кішка, книга, кубик, лампа, вулиця, шапка та інші слова, що використовуються в щоденному мовленні.

М'ЯЧ

Як і раніше, на кожне заняття ви витрачаєте 10-15 секунд.

Старі, вже знайомі дитині слова, постійно замінюйте новими. Глен Доман радить починати замінювати по одній картці після

того, як ви демонстрували її протягом тижня. На вивчення нових наборів Доман відводить не більше п'яти днів, потім ці картки також варто починати замінювати іншими.

Не слід боятися того факту, що ви замінюєте картки до того, як ваш малюк навчиться читати. Можете не сумніватися: у дитини в голові відклалася потрібна інформація. Прийде час, і вона здивує вас своїми пізнаннями. Зовсім не потрібно екзаменувати дитину, перевіряти, як вона засвоїла матеріал. Як би ви не старалися приховати своє розчарування, малюк неодмінно його відчує. Це не лише затьмарить радість навчання, але й може зовсім відбити бажання займатися.

Та й навіщо перевіряти дитину? Адже ми з самого початку домовилися про те, що головною метою наших занять є зовсім не результат (хоча він обов'язково буде вражаючим), а сам процес. Ті батьки, котрі забули це правило, вимагали від дитини миттєвих успіхів, у результаті були дуже розчаровані методикою Домана. Але потрібно відмітити, що вони будуть розчаровані й будь-якою найкращою формою навчання. Адже діти дошкільного віку здатні чогось навчитися тільки в процесі гри. Як тільки перетворити її в навчальний процес із запитаннями й відповідями – дитина відразу замикається в собі, відмовляється не лише говорити сама, а й слухати вас. Демонструйте дитині кожного дня картки зі словами, поступово замінюючи їх на нові, й у якийсь момент вона випередить вас і промовить слово, написане на картці, раніше за вас. У подальшому ви й самі зможете перевірити рівень знань дитини. Але робити це можна лише тоді, коли ви будете абсолютно впевнені, що вона не провалить екзамен.

Демонструючи картки, слідкуйте за тим, щоб у одному показі не зустрічалися слова, які починаються з однієї й тієї ж букви.

Не забувайте й про інше правило навчання – ніякої нудьги! Для цього потрібно демонструвати картки дуже швидко (не бійтеся, що дитина їх не роздивилася) і не затягувати урок довше 15 секунд за раз. За нормального темпу ваше чадо кожного дня буде вивчати по п'ять-десять і навіть більше нових слів.

Після того, як малюк засвоїв картки другого етапу, можна переходити до наступного – третього рівня.

Однак, перед тим, як ми розпочнемо розмову про нього, хотілось б трохи зупинитися на навчанні читання зовсім маленьких дітей, тих, котрі ще не вміють розмовляти. Так-так, навчитися читати одночасно і навіть раніше опанування усвідомленого мовлення – абсолютно реально!

Глен Доман рекомендував розпочинати навчання дитини читанням з шестимісячного віку. Я рекомендувала б показувати картки навіть раніше. Мій син зацікавився яскравими картинками у віці чотирьох місяців. Тоді й розпочали. Варто починати щойно малюк спроможний фокусувати свій погляд на зображенні і кожна дитина робить це у своєму віці: хто в 3, а хто – в 8 місяців.

Відмінностей у навчанні читання дитини, що розмовляє, і дитини, котра ще не промовила свого першого слова, немає. До речі, випадки, коли малюк навчився читати раніше, ніж розмовляти, серед прихильників методики Домана не рідкісні. Як це можливо? Дуже просто, адже читання – це не промовляння тексту, а розпізнання і розуміння його. Малюки, з якими ще з пелюшок займалися за допомогою карток, на прохання дорослого безпомилково відшукували потрібну серед десятка інших. У будь-якому випадку, навіть закостенілі скептики, що не визнають можливості навчити шестимісячного малюка читати, не зможуть відкинути той факт, що, навчаючи

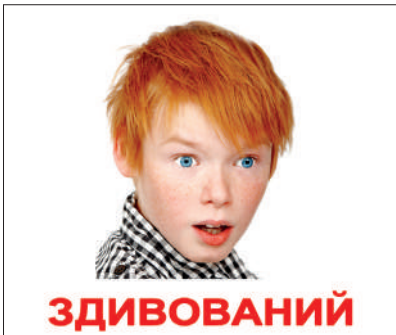
дитину читанню, батьки збагачують й збільшують її словниковий запас і розвивають інтелект.

Глен Доман у своїх працях особливо акцентував увагу батьків на тому, що дитина має право демонструвати чи не демонструвати свої уміння, і робити це як їй хочеться.

Отже, опанувавши картки двох перших рівнів, ми можемо переходити до третього. Правила «вводу» нових карток усе ті ж – кожного дня ви замінюєте одну стару картку новою. На третьому етапі навчання читанню ми переходимо до простих дієслів. Тих, з якими дитина уже знайома. Такими, безумовно є наступні: біжить, грається, сміється, плаче, йде і таке інше. При цьому, ввівши в комплект всього один іменник (наприклад, дитина чи малюк), ми вже можемо скласти прості речення українською мовою: дитина біжить, малюк п'є, дитина читає і таке інше. Таким чином, ми переходимо на інший, якісно новий, рівень навчання читанню. Лишень одна пересторога: не варто вчити дитину читати речення до того моменту, як вона засвоїть читання слів, що складати-муть ці речення.

Отже, ваша дитина знає 60 слів. Це вже немало. Адже для нас важлива не кількість слів, які впізнає дитина, а засвоєння нею принципу складання букв у слова. Як тільки вона зрозуміє цей принцип, решту слів буде читати самостійно, без допомоги карток. Поки ж

їСТЬ



ми поступово вводимо у наші заняття ще 20 слів, знайомих дитині. Але тепер завдання дещо ускладнюємо: кожне слово вже складається із шести букв. Після того, як дитина навчиться з легкістю читати всі картки, ви можете починати складати їх у речення, варіюючи як завгодно. Забудьте про те, як учили читання вас. Ніяких «мама мила раму» і таке інше. Адже чим безглуздішим і смішнішим буде речення, тим веселіше пройде заняття, тим більше задоволення воно

принесе дитині, тим швидше вона навчиться читати. Наприклад, мій син просто заливався сміхом, коли я складала такі речення, як «собака їсть квітку» чи «ворона нюхає гойдалку».

І не потрібно вимагати від дитини читати ці речення. Як і раніше, ви читаєте, дитина дивиться. На даному етапі уже можна відійти від першочергового принципу – 10-15 секунд на заняття. Ваша дитина вже готова до того, щоб займатися трохи довше. Скільки ж? Залежить від малюка. Головне, не забувати золоте правило: припиняти заняття до того, як воно надокучить дитині. Заняття мають бути бажаними, дитина повинна чекати їх і просити провести, а не ви бігати за нею з картками, пропонуючи прочитати ще одне слово. Ну, й на останньому етапі можна вже переходити до читання книг.

Маленький поліглот

Ми вже говорили, що до року дуже важливо приділяти увагу фізичному розвитку дитини. Але паралельно з фізичними здібностями потрібно розвивати й інші здібності малюка. Наприклад, лінгвістичні.

Лінгвістичні здібності – це вроджена функція нашого мозку. На думку Домана, всі немовлята володіють надзвичайною схильністю до мов. І приклади двомовних сімей, де дитина легко засвоює відразу дві мови, яскраве підтвердження тому.

Для того, щоб навчити дитину англійської мови, вам знадобляться картки з англійськими словами. Але потрібно, щоб на них неодмінно був зображений як предмет, так і його назва. Адже на початковому етапі вашим завданням є не навчити дитину читати англійською, а розуміти цю мову.

І тільки після того, як малюк засвоїть англійські поняття, можна впевнено приступати до навчання читання. З цією метою варто використовувати картки без зображення. Тільки зі словами. А принцип навчання англійською мовою такий же, як і українською.





Виховати поліглота дуже легко. Можна виготовити картки з однаковими картинками, але підписами різними мовами. Самі ж заняття можна проводити як українською, так і англійською чи будь-якою іншою мовою. Змінюйте тільки підписи до карток і правильно вимовляйте написане слово. Ваш малюк уже в три роки може мати непоганий словниковий запас кількома мовами й без перекладу дивитися простий мультик, скажімо, англійською мовою.

Потоваришуємо з математикою?

На думку Глена Домана, діти здатні завчити будь-які факти, які їм подають дорослі. Слова, ноти, числа – то все голі факти, і чим молодша дитина, тим легше вона їх засвоює.

Ось чому не треба чекати горезвісного віку «готовності», що так практикується в традиційній педагогіці. Не варто чекати, коли прийде момент готовності до читання, не потрібно чекати готовності й до математики й таке інше. Дитина готова до будь-якої форми навчання з самого свого народження. Математичні здібності – така ж невід’ємна частина людського мозку, як і лінгвістичні.

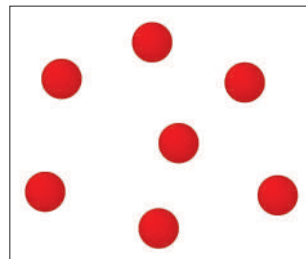
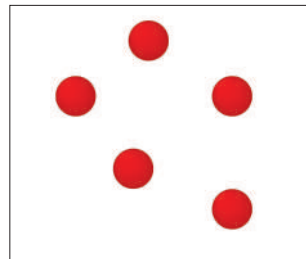
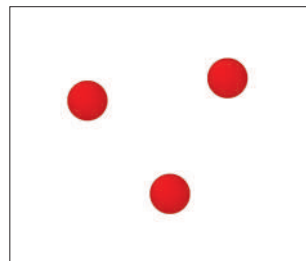
Для того, щоб навчити малюка математики, Доман пропонує показувати дитині протягом дня картки з великими червоними точками, голосно озвучуючи їх кількість. Робити це потрібно протягом декількох секунд по 10-20 разів на день. Учений спеціально пропонує використовувати не цифри, а точки. Значок цифри – це всього лиш абстрактна картинка для дитини, тоді як точки дозволяють відчутти реальну кількість.

Після того, як дитина опанує рахунок в межах двадцяти, їй можна починати показувати прості приклади.

Результати такого навчання вражають навіть закостенілих скептиків: більшість дітей уже через декілька місяців після початку навчання, можуть візуально відрізнити шістьдесят одну точку від шістьдесяти і при цьому розв'язують нескладні приклади.

Далі – більше: вже у віці півтора-двох років Доман пропонує розпочати навчання трохи складніших навичок: наприклад, японській мові, грі на скрипці й таким іншим речам.

Комусь ця ідея може здатися абсурдною й фантастичною, але факт є факт: за сімдесят років життя методики Домана, дякуючи їй, було виховано декілька десятків нобелівських лауреатів.



Якщо ви все одно сумніваєтеся, варто чи не варто займатися з дитиною, то наведу цитату із книги Глена Домана «Як збільшити розумовий потенціал дитини»:

«Як би погано ви не вчили свою дитину читати, рахувати і засвоювати енциклопедичні знання, це виявиться більш корисним, ніж якби взагалі нічого не робити. Тобто, це безпрограшна гра, в котрій ви все одно виграєте, як би погано не грали. І треба дуже постаратися, щоб не отримати взагалі ніякого результату».

Ігри з картками

Я вже говорила, що дитина дуже швидко засвоює ту інформацію, що ви їй подаєте. Водночас Доман не рекомендував повертатися до відпрацьованого матеріалу, оскільки вважав, що це викличе у малюка нудьгу. Але й викидати картки вчений не радив. Він пропонував залишити їх для онуків, зробити сімейною реліквією. В принципі, в чомусь лікар мав рацію. Викинути результати багатомісячної праці, в котру вкладена душа, зможе не кожен. Мені картки дісталися значно простіше, тому, коли їх накопичилося дуже багато, я з легкістю стала від них позбавлятися. Не викидати, звичайно ж. Ні. Я віддавала їх друзям і подругам, у яких були діти.

Так продовжувалося до тих пір, доки я не застала свого сина, коли він акуратно складав картки у стопики. Підійшовши ближче, я ахнула. Він складав їх за категоріями. Тобто моя дитина сама додумалася узагальнити і класифікувати поняття.

З того часу я не лише перестала роздавати картки, а й стала придумувати різні можливі способи для їх повторного використання. В цій главі я поділюся своїми ідеями, та впевнена – кожен із вас зможе придумати щось та своє.

Узагальнення й класифікації

Для цього змішаємо картки із декількох категорій і попросимо дитину розкласти їх у правильні стопки. На першому етапі не варто змішувати картки більш ніж з двох категорій. Залежно від віку малюка і його рівня розвитку можна розпочати з легкого (наприклад, змішати квіти й транспорт) чи важкого завдання (овочі й фрукти). В міру засвоєння дитиною даного уроку, кількість карток і категорій потрібно поступово збільшувати. Верхньої межі немає!

Вивчаємо іноземні мови

Ваша дитина уже добре знає назви предметів, зображених на картці. Тепер можна заклеїти надписи непрозорим скотчем і написати їх англійські (французькі, італійські) назви. Тепер у вас є абсолютно новий набір карток для занять.

Пазли

Тут все зрозуміло. Залежно від віку малюка можна розрізати картку на дві-три чи десять-п'ятнадцять частин і запропонувати йому зібрати їх у одне ціле, як пазл.

Нові набори для навчання читанню

З цією метою можна акуратно зрізати надписи під картинками й використовувати їх у якості карток для навчання читанню. Потім можна розрізати і їх, створивши таким чином азбуку. Із отриманих окремих букв можна

складати різні смішні слова, такі як крекочу чи апчихачка. Діти дуже люблять читати саме таку абракадабру. Із картинок можна зробити пазли.

Угадай, що пропало

Ця гра чудово розвиває увагу малюка. Перед дитиною розкладаємо від трьох до десяти карток і просимо їх запам'ятати. (Спочатку можна кожну назву прочитати вголос). Потім кажемо малюку закрити очі, а самі ховаємо одну картку у себе за спиною. Малюк повинен відгадати, що зникло.

В процесі розвитку уваги дитини можна не лише ховати картку, але й міняти місцями ті, що залишилися.

Угадай, що змінилось

Ця гра мало чим відрізняється від попередньої. Тільки на цей раз ми не ховаємо картки, а міняємо деякі з них місцями. Завданням дитини є відновлення попереднього порядку розташування картинок. Найкраще розпочинати з трьох карток, щоб малюк зміг легко справитися із завданням. Потім поступово завдання ускладнити.

Гра на розвиток мовлення

Ви демонструєте дитині картки з тваринами чи птахами і просите сказати, як звати їх дитинчат/пташенят. Після того, як у вас закінчаться картки з «правильними» поняттями (корова – теля, тигр – тигрєня, курка – курча і таке інше), ви можете використати будь-які картки, щоб малюк сам придумав, як би називалися дітки тих чи інших об'єктів: наприклад, бабка – бабчєня, тарган – тарганчєня, автобус – автобусєня, трактор – тракторєня і таке інше. По-перше, таким чином малюк вчиться розуміти механізм словотворення, по-друге, це просто дуже весело.

Ігри за принципом лото

Ви просите дитину відібрати зі всього різноманіття карток живі (неживі) об'єкти, диких (свійських) тварин, пейзаж (натюрморт), об'єкти певного кольору (форми), істивні (неістивні) і таке інше.

Один-багато

Розкладіть перед малюком картки з однієї або декількох категорій. Назвіть кожен об'єкт та попросіть дитину змінити слово так, щоб їх стало багато: ягода-ягоди, виноград-виноград, кіт-коти, море-моря, острів-острови, орел-орли, лілія-лілії і т.д.

Гра у слова

Із всього різноманіття карток дитина повинна знайти ті, на котрих зображені предмети на завдану букву. Наприклад, на букву «С»: собака, слива, смородина, снігур і таке інше.

Вгадай-но

Викладіть картки і загадайте про себе об'єкт. Завдання дитині – відгадати його за описом: «Це хижий звір. Проживає в Африці...» і таке інше. Чим швидше малюк відгадає, тим краще. Потім можна помінятися ролями: дитина описує, а ви відгадуєте.

Більше-менше

Для цієї гри потрібні будуть картки із категорії «Лічба». Треба взяти декілька карток і попросити дитину показати ту з них, на якій намальовано більше (менше) точок. Можна також викласти їх у ряд від меншої до більшої кількості й навпаки.

Логічний поїзд



Візьміть декілька наборів карток з тваринами, фруктами, транспортом і таке інше й роздайте по 10-15 карток кожному гравцеві. Покладіть на підлогу першу з них – будь-яку. Дитина повинна продовжити ряд, тобто, покласти картку, яка має логічний зв'язок з попередньою. Наприклад, вона такого ж кольору, чи предмети мають однакову форму, чи починаються з однієї букви, чи призначені для подібного використання, чи вони з однієї категорії (фрукт, транспорт, тварина...). Свій вибір потрібно обґрунтувати. Потім іде ваш хід, потім – хід малюка і так далі.

Характеристики

Викладіть багато карток і попросіть дитину вибрати ті з них, що підходять до запитань, які ви задаєте. Наприклад, що буває круглим? Зеленим? Довгим? Пухнастим? Твердим? Квадратним? Блакитним? Смачним? Що із названого є в нас удома? В холодильнику?

Запитання про тварин

Демонструючи дитині картки із категорії про тварин, ставте запитання про них. Малюк же повинен швидко на них відповідати. Запитання можуть бути різного змісту. Наприклад, такі: Хто що говорить? Хто як ходить? Хто де живе? Хто що їсть? Хто як каже? Запропонуйте малюку вгадати, хто має

шерсть, голки, пір'я, панцир, вим'я, жало, горб, хобот, луску, клюв, копита, крила, гриву. Попросіть його знайти усіх тварин зі смугами чи плямами на тілі.

Угадай, хто у віконці

Візьміть декілька білих листків, обведіть картку і виріжте її контур. У журналі із таких листків виріжте декілька круглих отворів діаметром приблизно 2 см. Для малюків – можна починати з більшого кола. Візьміть, наприклад, картинку таксі, зверху закрийте її листом з віконечком, крізь яке видно тільки шашечки, попросіть дитину за цією деталлю вгадати машину. Такий же принцип й для інших карток. Наприклад, за носом чи шматочком хвоста вгадати тварину.

Покажи професію

Для цієї гри вам знадобляться картки із категорії «Професії». Попросіть малюка показати людей, коли вони виконують свою роботу. Діти – маленькі актори. Вони із задоволенням виконують різні ролі. Якщо, раптом, дитина не знає, що робить садівник чи космонавт, розкажіть їй про ці професії, покажіть самі. Цим ви вбиваєте двох зайців: розширюєте кругозір дитини і розвиваєте її акторські здібності.



Фразеологізми

Гра підходить для дітей, що старші трьох років. Потрібно взяти картку й розказати дитині, які фразеологізми існують на тему зображеного на ній об'єкта. Наприклад картка «Море»:

Море по коліна (все байдуже, нічого не боюся).
Крапля в морі (дуже мала кількість у порівнянні з чимось).
Море іграшок (дуже багато).

Щасливі діти

Діти, котрі багато знають – це впевнені ОСОБИСТОСТІ, які не піддаються чужому впливу. Вони завжди знайдуть собі заняття і зовсім не плаксиві. На думку Домана, ті діти, які нічого не знають і не вміють, хникають, капризують і скаржаться. Дитина, що любить і вміє отримувати знання, ніколи не буде нудитися. На превеликий жаль, причини таких явищ, як наркоманія, дитячий алкоголізм і куріння, мають свої корені саме у нудьзі й невмінні себе розважити.

Досвід Домана довів усьому світові, що вундеркіндами не народжуються, а стають. При цьому, якщо навіть хворі діти з травмами мозку могли стати маленькими геніями, то що говорити про здорових, з самого початку обдарованих малюків?

Однак, від часів Домана багато змінилося. Жінки вже не обмежують свій світ домом і сім'єю, а реалізують себе в усіх сферах життя. Але досягнення не принесуть ніякої радості, якщо наші діти будуть нещасні. На жаль, є багато прикладів, коли в успішних батьків бувають серйозні проблеми з дітьми, що підросли. Малюки, представлені самі собі, не навчені з дитинства отримувати знання, не прийняті всією привабливістю цього процесу, від нудьги

нерідко попадають під негативний вплив однолітків, що приводить до плачевних результатів.

Водночас немало зворотних ситуацій, коли мати відмовляється від своїх устремлінь, принісши себе в жертву, нібито інтересам малюка. Результат нерідко також зовсім не той, котрого чекали. Дитина, стомлена увагою й турботою, прагне здобути незалежність, вирватися із-під опіки батьків. Результат досить часто такий же негативний, як і в випадку із «закинутими» дітьми.

Де ж вихід? А він якраз у тому, щоб знайти золоту середину. І ось для цієї мети методика Домана підходить, як ніяка інша: витративши не більше двадцяти хвилин на день, ви зможете не тільки дати дитині масу знань, а що ще важливіше, зможете привити їй любов до пізнання. Діти, з якими займаються за допомогою карток Домана, випереджають своїх однолітків у розвитку, володіють високим інтелектом, але найголовніше – по-справжньому щасливі діти, що відчують любов і турботу своїх батьків. Чи поповнить ваша дитина їх лави – залежить тільки від вас.



Як виростити вундеркінда

Автор
Олена Башкова

Переклад
О. Г. Колос

Обкладинка
Н. А. Дьорова

Верстка
Н. А. Дьорова

Підписано до друку 10.12.2022. Формат 60x90/24.
Папір офсетний. Гарнітура *Minion Pro*. Друк офсетний.
Друк, арк. 2,12. Тираж 8000 прим.
Друк – ТОВ «ВТО «Типографія від А до Я»